- רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין

Rabi Yehudoh and Rabi Yosee and Rabi Shimon prohibit it

Overview

The ברייתא stated that ר"י ור"י ור"י prohibit drinking the wine if מרו" were not separated before it is drunk. They argue with אין who permits it because he maintains יש ברירה, however they prohibit it; indicating that they maintain אין מרא. Our תוספות מרא with seemingly contradictory תוספות.

משמע דרבי יוסי לית ליה ברירה וכן בפרק בכל מערבין (עירובין דף לו,ב) - It seems that ר"י does not agree to the concept of ברירה, and similarly in פרק בכל it also appears so -

 2 גבי מעשר שני שיש לי בביתי יהא מחולל על סלע שתעלה בידי מן הכיס which I have in my house should be exchanged for the first סלע which will come up in my hand from my wallet - דאמר רבי יוסי לא חילל 3

Where מע"ש remains מע"ש and the סלע and the מע"ש remains מע"ש and the הולין.

asks: תוספות

יקשה דתנן במי שאחזו (לקמן דף עג,א) גבי מה היא באותן הימים 4 And there is a difficulty; for the משנה taught in פרק מי שאחזו, regarding the question; what is she in those days, where -

רבי יוסי אומר מגורשת ואינה מגורשת 5 ולכי מיית הוי גיטא אלמא יש ברירה כדדייק בסמוך רבי יוסי אומר מגורשת ואינה מגורשת ולכי מיית הוי גיטא אלמא יש ברירה rules, she is divorced and not divorced, and when he dies, the גיש is effective (retroactively), proving that גמרא infers shortly 6 -

² מע"ש needs to be eaten in מרלל, either by bringing the מע"ש itself to ירושלים or by exchanging (מחלל, חילול) the מע"ש for silver coins (which now have קדושת מע"ש and bringing the coins to ירושלים and purchasing food there to be eaten in ירושלים.

 $^{^{1}}$ This is how the גמרא initially understood the view of ר"י ור"י ור"ט (according to רב משרשיא).

³ We do not say that the סלע which actually came up is the סלע with which he intended to be מע"ש, since ר"י, since מע"ש מחלל (He can always be מחלל it now, but his previous statement is ineffective.)

⁴ The משנה there on עב,א states that if one said, 'here is your עם as of today (מהיום), if I will die from this sickness'; if he dies from that sickness, she is divorced. The עג,א משנה asked, what is her status during that time, between the giving of the עם and his death; what will be if someone lived with her, is she considered an אשת איש or not.

 $^{^{5}}$ questions whether he meant from today (so she is מגורשת retroactively), or he meant one hour before I die (so she is not מגורשת retroactively to מגורשת). It is a ספק and if someone was with her מגורשת, he has to bring an אשם תלוי.

⁶ See תש"י ד"ה ולכי. The question is, from the מי שאחזו it is apparent that ר' יוסי maintains יש ברירה, however from the מרא here and in מר מי עירובין.

תוספות offers a partial answer:

 $^{-}$ ולמאן דמחלק בין תולה בדעת עצמו לתולה בדעת אחרים ניחא אבל למאן דלא מחלק קשיא And according to the one who differentiates between one who relies on his own mind (where we say אין ברירה), and one who relies on the mind of others (where we say יש ברירה), it is understood; however according to the one who does not differentiate, there is this difficulty⁹ -

מוספות answers:

ויש לומר דהתם בגיטין עומד הדבר להתברר בודאי בהכי או יחיה או ימות -And one can say; that there by גיטין, the issue will certainly be clarified, for either he will live or die, therefore we say יש ברירה -

אבל הכא יכול להיות שלא יבא לידי הפרשה לעולם או לא יעלה סלע מן הכיס¹⁰ However here by הלוקה יין, it is possible that there will never be a separation (no one [for some reason¹¹]) will be מפריש תרו"מ from this wine **ever**, **or** in the other case mentioned, no סלע will come up from the wallet, therefore we say אין ברירה -

והשתא נמי אתי שפיר דשמואל¹² אדשמואל -

And now the seeming contradiction from שמואל on שמואל will be resolved.

מוספות asks:

- ¹³תימה למאי דסלקא דעתין דרבי יהודה לית ליה ברירה It is astounding! According to what we initially assumed that "" does not subscribe to ברירה

אם כן סבר כרבי יוחנן דאמר האחין שחלקו לקוחות הן¹⁴ ומחזירין זה לזה ביובל -

 8 The case of גטין is where he is תולה בדעת אחרים (he is relying on 'ה; in whose hands all life is), therefore we say יש , however here by ברירה, however here by תולה בדעת עצמו where he is תולה בדעת עצמו (it is he who will be separating the wine later), and similarly by בידי מן הכיס (where he is also תולה בדעת עצמו [footnote # 3]) we say אין ברירה. אין ברירה

⁷ This is רב משרשיא. See footnote # 1.

 $^{^9}$ Why by מע"ש and by מע"ש, we say אין ברירה, and by גט we say יש ברירה.

¹⁰ When we are certain that the issue will eventually be clarified, there is more reason to say that the clarification takes place retroactively (ש ברירה); however if are unsure whether it will ever be clarified, there is much less reason to say that when it was clarified, it is effective retroactively, therefore אין ברירה.

¹¹ See מהר"ם that perhaps יבקע הנוד or (by the סלע) someone will steal the money.

 $^{^{12}}$ See previous תוס' ד"ה דברי [TIE (text by) footnote # 20-22). We can say that by גיטין where the issue will be resolved (as stated here) we say יש ברירה, however by חבית which may never be divided, we say אין ברירה.

¹³ See footnote # 1.

¹⁴ A father dies and left over four fields for his two children, they divided the four fields each one taking two fields. If we maintain אין ברירה, this means that we need not assume that the two fields which each son took is actually the two fields he inherited. Perhaps he inherited fields 1 & 3 and he took fields 2 & 4. Rather what happened here was that each son bartered his shares in his part of the inheritance for the actual fields which he is taking. So it is as if the two brothers sold to each either their rights in the fields the other brother owns. When one sells an inherited field it reverts back to the owner on יובל. Therefore ר' יוחנן maintains that they must give back the fields on יובל to each other and make a new division (with a new גורל) should either of the brothers insist on a new division. However if we

So he agrees with ר' יוחנן who maintains, brothers who divided the estate are considered as buyers and must return their respective properties to each other on יובל -

- ¹⁶אם כן לא משכחת דמייתי ביכורים ¹⁵אלא חד בר חד עד יהושע בן נון ¹⁶So therefore we cannot find a case where any heir brings ביכורים unless he is the sole son of a sole son up to the time of יהושע בן נון

רמי דמי לאו כקנין הגוף דמי דאין להן אלא קנין פירות ליה יהודה אית ליה בהחובל (בבא קמא דף צא) לאו כקנין הגוף דמי For the current owners of this field are לקוחות (since אין ברירה) and they only have a קנין in this field, not a קנין הגוף and ר"י maintains in קנין פירות is not^{18} the equivalent of קנין הגוף -

גבי דין יום או יומים¹⁹ -

Regarding the rule of יום או יום או (a day or two days) –

תוספות continues to ask:

יולרבי יוסי נמי קשיא דהכא סבר דאין ברירה²⁰

And there is also a difficulty regarding ר' יוסי, for here he maintains אין ברירה - יוסים אין יוסי אין פירות כקנין הגוף דמי או לאו גבי דין יום או יומים ליה אי קנין פירות כקנין הגוף דמי או לאו גבי דין יום או יומים And in פרק החובל, regarding the rule of יום או יומים, he is in doubt whether קנין is like פירות, or not -

וכהאי גוונא דייק הש"ס בסוף השולח (לקמן דף מח,א) –

maintain יש ברירה then יש האחין שחלקו; the land they took is verified as the land they inherited; there was no exchange so they can keep it for posterity.

¹⁵ This means that he cannot be מביא וקורא (see footnote # 18), however he can certainly be מביא ואינו קורא.

¹⁶ If the current owner is the sole heir of his father and his father from his father up to יהושע בן נון (when the land was allocated), then he could bring בכורים for he is certainly the owner of this field; otherwise he is not obligated to bring מוספות as תוספות continues to explain.

¹⁷ The heirs are obligated to return the fields to each other on יובל because they are merely לקוחות; meaning that they can eat the produce of the land until יובל, but they do not own it outright. This is called קנין פירות.

¹⁹ The rule is that if someone hits <u>his</u> עבד מעד מול and the עבד של did not die until after twenty-four hours, the owner is not חייב מיתה even if he dies because of the wound inflicted by the owner (see ממות [משפטים] בא,כ כא אבר באובן. The case in the would inflicted by the owner (see ממות משפטים]. The case in the would continue to work for באובן to שמעון to שמעון and he made up that for the next thirty days the אפטור would continue to work for him). ראובן has a ptil הגוף has a שמעון in this עבד (he bought him), and שמעון פירות tis his שמעון (the has a אבר (קנין הגוף hit him and he dies (because of the wound) after the twenty-four hours, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי since it is not his עבד דאובן האוף דמי בירות לאו כקנין הגוף דמי בירות לאו בקנין הגוף דמי בירות לאו כקנין הגוף דמי בירות לאו בקנין הגוף דמי בירות לאו בקנין הגוף דמי בירות לאו בירות לאו בקנין הגוף דמי בירות לאו בירות בירות לאו בירות לאו בירות לאו בירות בי

²⁰ See footnote # 1. Therefore he must also maintain that בכורים, so the only way they can bring בכורים, so the only way they can bring בכורים is if we maintain (with certainty) that קנין פירות כקנין הגוף דמי is not sure as תוספות continues.

²¹ See footnote # 17. יום או ימים מיתה are exempt from שמעון are exempt from יום או ימים, for we cannot kill them since perhaps יום או ימים (פטור is ראובן, (פטור is שמעון), או לאו כקנין הגוף דמי (פטור is שמעון). He is not certain.

And the גמרא in the end of פרק השולה similarly makes this inference 22 -

מוספות answers:

- 23 ותירץ רבינו יצחק דמדין יום או יומים אין ללמוד בעלמא

And the יום או יום או יום או מחשר answered that we cannot derive from the rule of יום או יום או יום או יום או יום או or not -

דשאני התם דכתיבי קראי²⁴ כספו²⁵ ותחתיו⁶⁶ -

For there it is different since the פסוקים read כספו (his money) and תחתיו (under him) -

ולהכי לא מייתי לה בהשולח כי מייתי ההיא דשדה אחוזה - 27

And therefore the מהלוקת in פרק השולה does not cite the מהלוקת regarding עבד כנעני, when he cites the ruling of "regarding a שדה אחוזה.

תוספות offers an alternate answer:

יעוד אומר רבינו יצחק דדוקא רבי יוחנן אית ליה דמחזירין זה לזה ביובל - And additionally, says the ר"י that only ר"י maintains that מחזירין זה לזה ביובל (because they are לקוחות) -

י אבל שאר אמוראי סברי אף על גב דלקוחות הן אין מחזירין - However the rest of the אמוראים maintain that even though that the אחים שחלקו , nevertheless there are not מחזירין זה לזה ביובל -

- באזירת הכתוב היא דאין מחזירין דלענין זה אינם לקוחות מחזירין דלענין דאין מחזירין דלענין דלענין אינם לקוחות for it is a מחזירין, for in this regard (of they are not considered לקוחות, but rather as יורשים -

ורבי יוחנן דסבר מחזירין יפרש טעמו [דרבי יהודה] משום בקיעת הנוד -

4

ב²² The גמרא there states that ר' יוחנן who maintains קנין שחלקו לקוחות (because אין ברירה) must maintains that קנין אין ברירה (because בכורים). otherwise only a חד בר חד עד יהושע בר שלים לפון אין פירות כקנין הגוף דמי!

²³ It is possible that by יום או יום we maintain קנין פירות לאו כקנין פירות therefore the one who has חייב is חייב, but that does not mean the elsewhere he cannot maintain that קנין פירות is קנין הגוף דמי.

עמות (משפטים) כא,כ כא ²⁴ יְכֶּה אִישׁ אָת עַבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמֶתוֹ בַּשֶּׁבֶט וּמֵת **תַּחָת** יָדוֹ נָּקֶם יִנְּקֵם. כא אַך אָם יוֹם אוֹ יוֹמֵיִם יַעְּמֹד לֹא יָקָם reads; יְכָּה אִישׁ אָת עַבְדּוֹ אוֹ אָת אֲמֶתוֹ בַּשֶּׁבֶט וּמֵת **תַּחָת** יָדוֹ נָּקָם יִנְּקָם. כא אַך אָם יוֹם אוֹ יוֹמֵיִם יַעְּמֹד לֹא יָקָם

²⁵ Therefore even if we maintain קנין פירות כקנין הגוף דמי, nevertheless שמעון (the owner) is still כספו, since it is

²⁶ Even if we maintain פטור אוף דמי elsewhere, nevertheless here עבד will be שור since the עבד is תחתיו; he is working for him. [And according to פטור both are פטור; one because it is כספו and the other because he is תחתיו.]

²⁷ The גמרא גמרא there discusses whether קנין הגוף דמי or not, and it cites the case of גמרא שדה אחוזה whether עבד כנעני by an עבד כנעני by יום או יומים. The reason is that the case of יום או יומים is distinct because of נחדר מחוץ מחלקו מחלקו מחלקו מחלקו הוא יומים is distinct because of נום או יומים. Therefore there is no question on ר' יהודה ור"י, for even though they maintain אין ברירה and therefore האחין שחלקו לקוחות הוא הפירות ברירה, nevertheless they bring יום או יומים both can maintain קנין פירות כקנין הגוף דמי (despite what they say regarding) יום או יומים (see footnote # 24]).

²⁸ Therefore even though אין ברירה maintain אין ברירה and האחין שחלקו לקוחות העשה, nevertheless since they are not מחזירין זל"ז ביובל, there is no problem with ביכורים, since it is their field for posterity.

And ר'' who maintains מחזירין, ²⁹ he will explain the reason of ר'' regarding that one may not drink is because of the concern for perhaps the barrel will burst, but not because ר"י maintains אין ברירה -

כדמסיק במרובה (בבא קמא דף סט,א) דלרבי יוחנן אית ליה לרבי יהודה ברירה - Concludes in גמרא שברירה that ר'יי maintains מרובה, according to - יוחנן -

ימתוך ההיא גופא דאחין שחלקו לקוחות הן ומחזירין זה לזה ביובל חוזר בו מסברא ראשונה: And it is precisely on account of this same ruling which ר' יוחנן maintains that האחין שחלקו לקוחות הן ומחזירין זל"ז ביובל to retract from his initial thought. 30

Summary

We are more likely to say יש ברירה if the issue will certainly eventually be resolved. One may maintain generally that קנין פירות כקנין הגוף, and nevertheless by it may be different. One may maintain אין ברירה and nevertheless the אחין are not מחזירין זל"ז ביובל.

Thinking it over

תוספות חוספות מריי של שריי מרא אין ברירה מריי maintains אין ברירה אין ברירה מריי של where he maintains יש ברירה. However the one who explains that the reason of is because of אין ברירה אין ברירה משרשיא and ברירה משרשיא differentiates between רב משרשיא and חולה בדעת אחרים אחרים מולה בדעת עצמו אחרים, who does not differentiate between חולה בדעת אחרים and חולה בדעת אחרים, maintains that the reason of שמא יבקע is שמא יבקע, but not that אין ברירה so again there is no question! According to whom is תוספות asking his question?!

³² See footnote # 1.

According to "יום that מחזירין זל"ז ביובל how can האודה ר' maintain אין ברירה since they maintain קנין פירות לאו קנין פירות לאו אין ברירה המוחדה אין ברירה הגוף דמי (by יום או יומים), according to this answer, therefore we must conclude that ר' יהודה בין הגוף אין מוחדה האודה של מוחדה האודה האודה של מוחדה האודה האודה

³⁰ יוחנן '' initially suggested that the גירסא be changed from כל המתלקט סל כל המתלקט (which would mean כל הנלקט); however he had to retract since he himself maintains האחין שהלקו לקוחות הן (meaning that אין ברירה). This same ruling will cause that the reason of ר' יהודה is not because אין ברירה.

³¹ See footnote # 6.

³³ See footnote # 7.